

Globalization and technology are very helpful to translators in that translators have more access to online information, such as dictionaries of less-known languages. To my mind, it can be extended to the readers of translations. Should the target text be challenging for a reader, the Internet can help him understand foreign elements in the text. Thus the text can be translated in a more foreignising/unique manner.

In a modern global context we can take more and more foreign elements into a target text, and thus keep more of the source text in the translation.

Yet local culture is not automatically connected with outside cultures, and although local knowledge may sometimes block understanding of foreign cultures, it can also help improve translation results thanks to globalization, which is not stopping. In such way, our world develop more.

Telecommunications, subtitling, business translation get plenty of attention, but the focus is on English being a global language. As for me, all of us have an enormous field of opportunity. There is so much more, especially for translators and writers and readers to explore and share. In our globalized world, translation is the key to understanding and learning foreign cultures.

Globalization is also linked to the field of Translation Studies and how it has become more independent in the 80s as a result of globalization.

РОЛЬ ПЕРЕКЛАДУ У ПРОЦЕСІ МІЖКУЛЬТУРНОГО СПІЛКУВАННЯ

Блащак В. І.

*студентка факультету філології і журналістики
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Глобалізація зумовлює взаємопроникнення культур, тим самим актуалізуючи таке поняття як міжкультурна комунікація. Толерантна міжкультурна комунікація можлива лише за умов цілковитого взаєморозуміння, як між народами, так і між окремими носіями різних культур. Оскільки кожна нація має свої звичаї, принципи, власне бачення світу, усталені норми і традиції, що вироблялися протягом віків.

Актуальність роботи обумовлена тим, що питання міжнаціональної комунікації та перекладу постає з кожним днем все гостріше, оскільки останній вважається одним з найголовніших видів взаємодії між людьми різних національностей. Основним завданням перекладача є донесення необхідної

інформації до окремого іншомовного індивіда, при цьому зберігання своєї індивідуальності, національної значимості.

Процес міжкультурного спілкування починається з усвідомлення учасниками комунікації з обох сторін факту існування культурних відмінностей. Саме культура визначає подальший характер розмови, оскільки учасники комунікації завжди є носіями певної культури. Варто зазначити, що без ґрунтовних знань тих чи інших національних особливостей неможливо здійснити детальний, синхронний переклад (різний соціокультурний контекст: соціальні табу, політична система, усталені норми, оцінки, соціальний устрій).

Представники різних культур виявляють інакомислення у думках та почуттях, тому можна стверджувати, що мова, якою людина послуговується в процесі спілкування протягом певного періоду життя визначає її спосіб мислення, що відіграє важливу роль при перекладі. Відповідно до теорії Уорфа, рідні мови корінних американців зумовлюють їхню картину світу, яка є цілком відмінною від нашої, в результаті чого носії цих мов просто не розуміють деяких наших понять. Наприклад, я кажу англійською, що “I spent yesterday evening with a neighbor.” («Я провела вечір із сусідом/сусідкою»). Визначення статі сусіда в англійській мові відсутнє.) Ви могли б, звісно, запитати, чи то був сусід, чи сусідка, але я маю право ввічливо відповісти, що це не ваша справа. Але якби ми з вами говорили не англійською, а французькою чи німецькою мовою, я не мала би привілею такого двозначного висловлювання, бо граматики мови зобов’язувала б мене вибрати між “voisin” і “voisine”, чи “Nachbar” і “Nachbarin” [6.]

Відомий теоретик комунікації П. Вацлавік визначає базові аксіоми, які необхідні для функціонування комунікації між двома індивідами. Якщо одна з цих аксіом з якої-небудь причини порушується то комунікація може дати збій. Найважливішими аксіомами є: *Людина не може не спілкуватися.* Будь-яка поведінка є видом комунікації. Через те, що поведінка не має протилежності (не існує «анти-поведінки»), не спілкуватися неможливо. *Кожна із комунікацій має змістовний і зв’язуючий аспект.* Будь-яке спілкування має зміст і аспект стосунків, так що останнє класифікує перше, і таким чином є метакомунікацією. Це означає, що будь-яке спілкування включає, окрім простого значення слів, більше інформації. Коли мовець бажає бути зрозумілим і як сам він бачить своє відношення до сприймаючого інформацію. *Кожна комунікативний процес залежить від бажання партнерів з комунікації.* Природа стосунків залежить від пунктуації комунікативних процедур партнерів: і мовник, і отримувач інформації структурують хід спілкування по-різному. Отже, інтерпретують власну поведінку під час спілкування просто як реакцію на поведінку співбесідника (іншими словами, кожен партнер думає, що інша сторона є причиною специфічної поведінки). Людське спілкування не може бути спрощене до причинно-стосункових ланцюгів, спілкування радше виявляється циклічним [7].

З вищесказаного випливає, що розуміння особливостей перекладу допомагає подолати культурну дистанцію між комунікантами, адекватно донести основну інформацію. Правильний, грамотний переклад руйнує міжмовні і міжкультурні бар'єри. За В. Н. Комісаровим, переклад – це вид мовного посередництва, який цілком орієнтований на оригінал. Переклад є іншомовною формою існування повідомлення, яке містить оригінал. Завдання перекладу – забезпечити такий рівень міжкультурної комунікації, при якому створений текст мовою рецепієнта міг би виступати в якості повноцінної комунікативної заміни оригіналу і ототожнюватися рецепієнтами перекладу з оригіналом у функціональному, структурному і змістовному відношеннях [3].

Література

1. Комиссаров В. Н. Общая теория перевода: учебное пособие Москва : ЧеРо, 1999. 136 с.
2. Гнатюк Н. Г. Ономастичні реалії в міжкультурному аспекті перекладу англomовних текстів. *Проблеми семантики слова, речення та тексту. Збірник наукових праць* / відп. ред. Н. М. Корбозерова, 2003. Вип. 9. С. 68–74.
3. Комиссаров В. Н. Современное переводоведение : курс лекций. Москва : ЭТС, 1999. 192 с.
4. Подольська Є. А., Лихвар В. Д., Іванова К. А. Культурологія : навч. посібник для студентів вищ. навч. закладів. Київ : Мінохоронздрав України. Нац. фармацевтич. ун-т, 2003. 287 с.
5. Швейцер А. Д. Теория перевода: статус, проблемы, аспекты. Москва, 1988. 216 с.
6. Ridna_mova_vyznachaje_sposib_myslenna_ChASTYNA_PeRShA. URL: <http://texty.org.ua/pg/article/newsmaker/read/24885/>
7. Вацлавик П. URL: <http://www.palsh.nm.ru/vaclavik.htm>

МІЖКУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ ПЕРЕКЛАДУ В ПЕРІОД ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Вараніцька А. В.

*студентка факультету філології та журналістики
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Однією із найхарактерніших рис сучасного світу є стійкі глобалізаційні процеси. Вагомою особливістю глобалізації виступає спілкування поміж народами та окремими носіями культури. Своєрідною базою всіх таких взаємозв'язків став ріст інтернаціональних контактів. Бурхлива глобалізація всіх